

Rani Skaalum

BLIVIÐ Í LAGI AT NIÐRA KRISTIN

– Fólk royna at fáa meg frá sum lærara. Mín familja er munnliga álopin fleiri ferðir. Eg mundi sjálvur blivið sligin niður. Alt orsaka av, at eg eri kristin og havi stillað upp fyri Miðflokkkin, sigur Rani Skaalum, sum spyr hvar toleransan móti teimum trúgvandi er blivin av

BARBARA HOLM

Seinastu vikurnar hava vit hoyrt nógv um happing í fólkhúskúlanum. Um munnlig álop á politikarar og um tað almenna trýstið, sum verður lagt á tey, sum halda ella gera okkurt óvæntað ella óvanligt.

Ein, sum kennir til persónliga kostnaðin av at stilla seg fram og hava eina hvassa meining, er 31 ára gamli Rani Skaalum úr Havn. Í 2011 stillaði hann fyrstu ferð upp fyri Miðflokkkin, og síðani gjørdi hann tað sama til lögtingsvalið 1. september í ár. Ikki óvæntað, er Rani av tí áskoðan, at hjúnaband er millum mann og kvinnu, og hann er ein teirra, sum alment hevur ført fram, at hann ikki ynskir at broyta hjúnabandslógina. Men tann áskoðanin hevur ikki verið kostnaðarleys.

– Persónligi kostnaðurin fyri at

Fyri summi tykist tað sum tolsemi er ein einvegis motorvegur. Vit skulu vera tol-som kosta hvat tað kosta vil, meðan onnur ikki nýtast at vísa sama tolsemi fyri okkum »trúgvandi«

stilla seg fram og siga sína meining er høgur í Føroyum. Eg spyrji onkuntíð meg sjálvan – hvar er tolsemi mótvegis teimum við øðrum meiningum, sigur Rani Skaalum.

Tað botnar fyri tað mesta í kjakinum um tey samkyndu. Skal ein broyting gerast í hjúnabandslógini, sum loyvur tveimum av sama kyni at giftast borgarliga, ella ikki. Og sprottið úr tí kjakinum er komið eitt nýtt orð, sum Rani heldur hann er faðir at. Tolsemisman.

– Tað er nærmast vorðin ein viðgongdur átrúnaður. Tað, at vera tol-samur og liberalur, sigur Rani.

Fyri summi ljóðar tann isman sum nakað jaligt, men Rani er ikki so sannførdur. Sjálvur metir hann seg vera júst tólsaman, men merkir ikki sama tolsemi móti sínum hugsanum, tá ið umræður eitt nú rættindi hjá samkyndum.

Framhald á næstu síðu

»Persónligi kostnaðurin fyri at stilla seg fram og siga sína meining er høgur í Føroyum. Eg spyrji onkuntíð meg sjálvan – hvar er tolsemi mótvegis teimum við øðrum meiningum«